

Szentiványi
Dr. Szent-Iványi József
1878—1939.

1939 augusztus 1 ismét egy szomorú dátum sokszorosán megtépászott egyházunk történetében. Ezen a napon fejezte be földi pályafutását Dr. Szent-Iványi József egyházunk tb. főgondnoka és farnosi birtokos 61 éves korában. Mindig megilletődve állunk meg a ravatalnál, melyen az élet harcában elesett embertársunk pihen. De sokszoros a bánatunk, ha a nemzet és egyház oszlopos tagjait kell temetnünk, akik, mint izmos tölgy az erdő fái közül, ugy emelkedtek ki kortársaik közül viharokat állva, villámokat felfogva, akiket Isten a helyes ítélet lelkével áldott meg, hogy legyenek vezetők az élet sivár pusztaságain bolyongó népek előtt. Ilyen nagyrahatott vezéregyéniség volt Dr. Szent-Iványi József, akinek családi tradíciói, anyagi függetlensége, lelki adottságai, szellemi képességei és sokoldalú képzettsége egyaránt jó ajánló levélül szolgáltak arra, hogy világitó szövétnek legyen. És az is volt. Az volt a *nép* között, ahol élt és az *egyházban*, amelynek tagja volt.

Aki látta azt a lesújtó bánatot és külsőleg is megnyilatkozott gyász, amellyel Kalotaszeg népe osztály- és felekezeti különbség nélkül a nagy halott ravatala körül felsorakozott: annak éreznie és látnia kellett, hogy ez a nép nem csupán sorstársát, hanem önként elismert vezérét, bölcs tanácsadóját siratja benne. Mint földbirtokos a saját munkája után az anyaföld kebeléről közvetlenül kapta a mindennapi kenyeret. Ez szerelmessévé tette a földnek, amelyből, ha több is jutott neki osztályrészébe, mint a szomszédainak, de ez nem vont észrevehető határvonalat közöttük. Együtt élt a földön népével, ahol gazdasági tanácsaival és példaadással vezette és irányította. Ezen túl és ezenkívül mint jó magyar ember velük együtt érzett, ha szükség volt érdekeiket védte s szellemi színvonalukat emelni igyekezett. Méltán mondhatta koporsójánál egyik küzdőtársa: „Kalotaszeg népének kegyeletes fájdalma zokog fel és szálldos itt a Szent-Iványi József koporsójánál“.

Nem kisebb volt unitárius vallása és egyháza iránt való hűsége és szeretete. Bár életviszonyai folytán az egyházi élet

külső keretein kívül esett, de annál szorosabb lelkikapcsolat fűzte hozzá. Hitsorsosaitól távol élve is, hite és vallásos buzgótsága lánggal lobogott. Ez a lángoló és áldozni tudó vallásos buzgóság szülte azt, hogy egyházi életünkben a legelőkelőbb tisztségeket vállalta és töltötte be. Előbb, mint a kolozs-dobokai egyházkör és a kolozsvári kollégium fejtűgyelű gondnoka, azután 13 éven keresztül, mint főgondnok szolgálta egyházát becsülettel és odaadó hűséggel. Amikor innen visszavonult, akkor az egyház hálaája jeléül a tiszteletbeli főgondnoki címmel tüntette ki. Ez a legnagyobb kitüntetés, amit egy szerény egyház adhat kimagasló munkásainak.

Bármilyen nagy a társadalom és az egyház vesztesége el-távozásával, de mégis legnagyobb családjának gyásza és fájdalma. Hűséges felesége és egyetlen fia méltán mondhatják el a kesergő prófétával: „Leesett a mi fejünknek koronája“. Itt valóban pótolhatatlan ürt hagyott maga után. Azonban a veszteség fájdalmában is enyhületül szolgál az a tudat, hogy hosszas és kínos szenvedései után a meggyötört test nyugalmat talál abban a földben, amelyet annyira szeretett; a hivatását betöltött lélek pedig ama jobb hazában elveszi jutalmát a mennyei Atyától, akihez hű volt mindhalálig. A földön emléke áldott s neve a tör-ténelemé.

Vári Albert.

Ütő Béla.

1867—1939.

Egy szerény s nem nagyigényű lelkészünk hagyta itt e földi világot augusztus 13-án. De a külsőleg szerény és igénytelen lelkipásztori pálya nyomában komoly és lelkiismeretes munka áldásai termettek, jeléül annak, hogy Ütő Béla nem a látszatnak és nem a látszatért dolgozott, hanem szívvvel, lélekkel hivatásának élt. Egy évi bözödkörispataki lelkészkedés után, 1889-ben Alsórákos papja lett, hol 43 éven keresztül szolgált, amikor nyugalomba vonult. Lelkipásztori működését mindig hiveinek szeretete és bizalma kísérte, mert érezték, hogy nekik és érettük dolgozik. Különösen szép imádságai, melyek közül több napvilágot is látott, emelték sokak lelkét az élő Istenhez. A felsőfehéri egyházkörnek két cikluson át esperese volt. Kiváló tevékenységet fejtett ki a szövetkezeti eszme terjesztése körül s azt egyházközségében meg is valósította. Szép családja mellett az egyház is kegyelettel őrzi emlékét.

V. A.